

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Machiavelli și Italienii de astăzi.

(b.) Nici una din învățăturile politice ale lui Machiavelli, expuse în renumita lui carte „*Il Principe*”, nu a găsit mai mult aplomb universal, decât cea cuprinsă în capitolul 18, intitulat: „*Intrucât un principe trebuie să-și fie cuvântul?*” — Aici Machiavelli zice așa, că „*un principe prudent nu trebuie să se fie de cuvântul dat*”.

La acest capitol al sfaturilor machiavelice să referă toți bărbații de stat, cari nu respectă contracte și garanții, și cari vor să mascheze înșelarea prin aceea ce se numește politică.

La o astfel de politică s'a hotărât, precum se vede, și Italia zilelor noastre, la o politică ce se îndreaptă acum direct ostil împotriva vechilor ei aliați. Numai cât noi credem, că Italienii de astăzi nu se pot referi de loc la marele Italian din trecut, Nicolo Machiavelli, al cărui principiu citat nu justifică nici decum politica cea mai nouă a Italiei. Căci Machiavelli iată ce zice de fapt: „*Un principe prudent nu poate și nu-i este permis se-și fie cuvântul, când respectarea aceluia s'ar îndrepta împotriva celui ce l'a dat în condiții, cari au încetat se mai existe*”.

Va se zică, însuși Machiavelli nu-mai atunci admite, din puncte de vedere mai înalte politice, călcarea unui cuvânt, când acela căruia i l'ai dat l'ar folosi cumva în mod necinstit împotriva ta, când împrejurările s'ar fi schimbat. Machiavelli trebuie că-și cunoștea bine oamenii, căci iată ce mai adaugă: „*Dacă oamenii ar fi în totalitatea lor oameni buni, acest sfat n'ar avea nici o valoare. Deoarece însă oamenii cei mai mulți nu plătesc nimic, nefinându-și cuvântul lor față de tine,*

nici tu nu ești dator să-ți fie pe-al tău față de ei”.

Va se zică, nici Machiavelli nu susține teza cuvântului rupt per absolutum, ci foarte condiționat. Și suntem convingși, că dacă Machiavelli ar fi trăit până astăzi, procedarea Germaniei față de Belgia el ar fi găsit-o de foarte conformă cu principiile sale. Căci aici de fapt, când Germania a subscris contractul neutralității garantate de puteri a statului belgian, acesta nu era încă în solda dușmanilor declarați ai împăratului german. Deci dacă am admite chiar ceea ce susțin Englezii și în special Sir Loyd George, că Belgia s'ar fi nefericit, fiindcă un „împărat nu s'a ținut de cuvânt”, împăratul a avut dreptul să nu se fie de el, îndată ce Belgia nu și-a mai respectat ea însăși neutralitatea, ci s'a aliat în ascuns cu dușmanii Germaniei.

Dar același Machiavelli pe urmașii sei de azi, după patru veacuri, nu credem, că i-ar putea înțelege sau cel mult ar ajunge la convingerea, că i-au înțeles ei absolut fals sfaturile diplomatice. Căci prin ce fapt vechii aliați ai Italiei i-au dat acesteia motiv de a nu-și mai ținea cuvântul în persistarea ei neutră? Chiar după preceptele ei machiavelice, numai atunci hotărârea de a intra în războiul a Italiei era motivată, dacă după zece luni de zile ale războiului rezultatele acestuia s'ar fi îndreptat direct împotriva neutralității Italiei. Dar bine, aceste rezultate sunt oare în defavorul Italiei, când noi și fără concursul ei respingem victorios pe toată linia pe dușmanii față de cari eram legați de peste treizeci de ani prin o alianță comună de defensivă cu amicii dela Tiberu? Este poate geloasă Italia de succesele noastre? Atunci de ce a rămas neutră? Pretextând neparticiparea la război pe cuvânt, că noi am

fi declarat războiul Sârbiei, și litera contractului o obligă numai în caz, când noi am fi cei dintâi atacați: Italia a preferat să rămână într'un „dolce-far-niente” neutru, foarte favorabil pentru situația ei. Dar numai până atunci, până când norocul armelor noastre era variabil și nu se putea prevedea încă cu siguranță rezultatul.

Indatăce însă de pe urma grelelor noastre jertfe în oameni și bani și pe urma destoiniciei admirate de toată lumea a oștirilor noastre, ziua deplinei victorii pentru noi se apropia tot mai mult, Italia a ținut nu numai să puie un veto înaintării noastre, ci chiar să ne oprească brațul de a zdrobi pe dușmanii noștri de astăzi, cari până eri erau și ai ei dușmani.

Procedarea aceasta a Italiei față de monarhia noastră și față de cea-laltă aliată a ei nu se mai poate numi machiavellism, ci directă înșelare a duor prieteni buni, cari și atunci, când s'au convins de nesinceritatea ta, și-au făcut cele mai posibile concesii, ca să te abată dela gândul rău și condamabil de a trece fără nici un motiv în tabăra dușmanilor, numai pentru că aceștia îți promit mai mult, firește, din aceea ce nu e al lor.

E un subiect prea dureros și respingător despre tradarea unei alese prietenii, ca să ne mai oprim asupra acestei odioase teme.

Purtarea Italiei față de vechii ei amici nu se mai poate justifica prin nimic. Și cum sfaturile marelui italian Machiavelli epigonii lui le-au înțeles evident greșit, așa poate urma, ca intervențiunii să se înșele amarnic și în acțiunea lor întreagă.

Și ar fi trist pentru frumoasa Italie, dacă prin temperamentul prea sanguinic al fiilor ei *Sonnino* și *Salandra*, care a biruit asupra sfaturilor calmei rațiuni a unui *Giolitti*, ar fi dusă pe o prăpăstioasă cale pentru viitorul ei,

care i-a fost dat să și-l aleagă în cele mai avantajoase condiții, cum nu au existat nici odată pentru mărirea unei țări, în timpuri de război, fără de nici o jertfă de sânge.

Întrearea Austro-Ungariei în război.

(Fine.)

Lupta de lângă Lemberg.

Rușii, cari prețuiau cu mult prea jos această stare adevărată a trupelor neistovite și le credeau deja necapabile de lupte nouă, ceea ce o vor fi crezut și mai mult după evacuarea Lembergului, erau nu puțin surprinși când văzură desvoltându-se în 8 Septembrie un atac puternic dinspre afundătura Wereszycei. Corpurile din Graz și Lemberg, conduse de generalul de Boroevici, ocupară înălțimile de dincolo de drumul dela Gródek și marea pădure dela Janów. În sud, lângă Komarno, corpul din Timișoara și cel din Budapesta, ajuns de curând cu trenul, înaintară spre întăririle rusești, și între ele a angajat comandantul Böhm-Ermolli corpul ardelean.

În 9 și 10 lupta dusă cu multă înverșunare a ținut mai departe. Armatele Böhm-Ermolli și Boroevici grăbiau dela succes la succes. Aripa sudică câștigase aproape 20 kilometri la teren, corpul din Graz lupta abia 15 kilometri departe de Lemberg. Armata Auffenberg nu numai a resistat până atunci atacurilor dușmane, ci a și câștigat cu aripa dreaptă succese considerabile.

Caracterul luptei moderne aduce cu sine, că în locul decisiunilor repezi, izbitoare, a intrat o încercare grea și care cerea mult timp. Tot mereu se poate dușmanul așeza în poziții nouă și opune rezistență energică, mulțumită acțiunii puternice a armelor de foc. E nevoie de lupte îndelungate, de

FOIȘOARĂ.

Vacanță...

— După P. H. —

Vacanță! Estă o vorbă dulce, care place omului obișnuit să muncească din greu. Odiha îl cheamă să prindă puteri proaspete. Și prin odiha se simțese eșară întărit în lupta cu valurile vieții; ea îl face destoinic de lucru și-i umple sufletul cu bucuria de-a trăi.

Să nu pizmum pe omul harnic și lucrător, dacă deodată nu-l mai vedem robotind ca până acum, și dacă, cel puțin câteva săptămâni într'un an, trăiește zile după alt calapod.

În țările, unde școala joacă rol important, vacanța are și pentru copii o însemnătate capitală. Căci trebuie să admitem faptul, că viața școlară, și aparițiile ce o întovărășesc, reclamă consumarea unei considerabile puteri sufletești și corporale. Timpul lung, petrecut în odăa închisă a școlii, unde aerul nu e totdeauna foarte curat; ținuta nefirească a corpului în băncile mai mult sau mai puțin criticabile; sederea în liniște, când tineretele copilului sânt doritoare de multă mișcare, — toate împrejurările acestea pot să atace și să ruineze sănătatea tinerimii școlare.

Incordarea psihică, prin rezolvirea temelor lucrute acasă, contribuie și mai mult la istovirea nervilor oboșiți.

Mai puține apoi obiceiurile păgubitoare pentru puterile tinerești, ca bună oară: unele petreceri de casă, nepotrivite, la care asistă și copii; lectură iritantă; în orașe și orașele cercetarea spectacolelor și teatrelor; îmbrăcămintea negigenică; la cei cu dare de mână nutrirea existenței sau ametoare, — carne multă, cafea, ceai, alcool; — duhul nervos, ce de multe ori s'a înstăpănit asupra familiei întregi a copilului din clasa intelectuală și din clasa mijlocie a poporațiunii de astăzi. — și alte năpaste.

Nu este, prin urmare, minune când în asemenea stări, forțele tinerimii încep a scădea; ear generația ce vine promite să poarte și mai lămurit semnele moleșirii și ale degenerării. Viața prea rafinată, modernă, este împreună cu felurite cerințe, care au efect primejdios asupra sănătății oamenilor în desvoltare.

Din acest motiv vacanța este negreșit o binefăcătoare și o mare trebuință pentru tinerime.

Sânt numeroase căile, prin care timpul vacanțelor poate să devie folositor copiilor. O călătorie, întreprinsă la rudenii care locuiesc departe, sau la o bunică și la un bunici, — ce poate fi oare mai delicios? Stăruința primitor și naiv se bucură, cu multe zile înainte de-a porni la drum, de pregătirile ce se fac pentru călătorie. Veselia copilului înviorază casa părinților. Pe drum

toate nimicurile îi produc bună dispoziție. Panorama, ce se desfășoară înaintea ochilor săi, e din cele mai atrăgătoare: ici prăul cu apa în murmur, colo prăpastia adâncă, eată și câmpurile cu earbă și flori lanurile de gâu, secerătorii la lucru, o veveriță pe o ramură de stejar, sau o gheunoaie bădănd stăruitor cu ciocul în coaja bradului roșu. — și câte alte vederi ce-l impresionează și-l înălță!

Este neapărat, foarte salutar când copiii sânt duși la băi, sau la aerul regenerator al munților; dar aceasta nu înseamnă a i trimite în luxul băilor scumpe străine. Re creație, înfripare adevărată, se poate găsi în orice localitate, în țara proprie.

Prima cerință este, ca în vremea vacanței copiii să petreacă îndeosebi la aer și verdeață. Lumina și aerul sânt stâlpii sănătății.

Dacă e cu putință, părinții, sau cel puțin unul dintr'înși, să însoțească tinerimea în colindările ei din văi și câmpii. Cu aceste prilejuri pieptul tinerește crește în aerul răcoritor, prin mișcări membrele prind putere, sângele circulează mai repede, apeliul se mărește și nervii se întremă.

Și cât de mult contribuie pribegirile cuminti la formațiunea sufletească a tinerului om! În sala de învățământ e vorbă de carte, de spusele dascălului, de abstracțiuni, uneori însoțite de icoane și mod'e. În călătorie însă poartă cuvântul alt cineva: pătenia, experiența proprie, dobândă scoasă din lumea bogată a realității.

Simțurile, care între părții școlii amenință a se toci, se desmeticesc; mai ales ochiul, așa de mult expus prin lucrările din școală și de acasă, se poate întări privind în depărtări nemărginite și desfășurându-se în variatele apariții ale lumii văzute.

Cine oare ar desronda folosale mari ale unor astfel de pribegiri pentru creșterea intelectuală? Cunoștințele din științele reale abea acum se înalță la viață adevărată ochii văd acum formele concrete ale lucrurilor mai na'n'e zărite numai în în hiru're.

Estă cum se împlinește porunca pedagogică des repetată: *Nu vorbe și ear vorbe, ci lucrul în sine!*

Călătoriile sânt apoi instructive și binefăcătoare pentru dispoziția sufletească: inima noastră nu se desghată nicăiri atât de ușor, ca în călătoriile pe jos. Aici omul răsuflă într-o lume fermecătoare, aici a scăpat de sgomotul mulțimii cu trivialitățile sale. Dorul de a trăi îi cuprinde firea și-l face mulțumit.

Locurile țării tale văzându-le, ți se fac și mai dragi. Dacă le cunoști, nu le părăsești cu ușurință. E-le te fac să fi statornic la fire și îți procură întipări vii, ce nu se stâng nici la înaintate bătrânețe. N'ai decât să le știi pr'vi cu ochi înțelegători.

Să nu se uite, în vacanță, nici cultivarea jocurilor de copii. Căci jocurile sânt un mijloc minunat de creștere, dar prea puțin luat în seamă. Ele întăresc mai în-

multe lovituri, până rezistența e frântă și învingerea deplină e câștigată. Trupele noastre erau pe calea cea mai bună de a ajunge țința aceasta, însă a mai trebuit oarecare timp și acest timp nu li s'a dat.

Deja în momentul, când hotărârea a fost luată de a pune să înainteze cele două armate peste Wereszyca, situația din nord a devenit amenințătoare. Apăsarea puternică, pe care au fost exercitat-o armatele Dankl și Auffenberg, în zilele din urmă ale lui August, au hotărât conducerea armatei rusești de a dirija toate întăririle disponibile și transporturile ce mai veniau în spațiul dintre Vistula și Bug.

Când Rușii observară, că învingătorul lor dela Komarów s'a lăsat de ei, înaintară grabnic spre sud cu întăriți noi. Grupul arhiducelui Iosif Ferdinand, strâmtorat din front și flanc, a trebuit pas de pas să se retragă din unghiul dintre Bug și Huczwa și să se apropie de dosul armatei Auffenberg. Aceasta din urmă înaintând spre Rawaruska fusese surprinsă de coloane dușmane, cari împingeau din nordost și ost, astfel că spre scutul frontului principal a trebuit să se facă o îndoitură îndreptată spre ost.

Între Wieprz și Bug, în regiunea Cholm, puterea rusească a crescut tot mai mult și se mișcă la începutul lui Septemvrie și către flancul drept al armatei Dankl, chiar în același timp, când corpul din Galiția mijlocie făcuse încercare de a sparge poziția dușmană dela Lublin prin un atac la flancul drept, dealungul lui Wieprz. Acest plan a trebuit, se înțelege, abandonat, când Rușii se iviră lângă Wieprz dinspre Cholm. Chiar și intenția de a ataca poziția dela Lublin prin încunjur la stânga cu ajutorul corpului de miliție teritorială Woysch, venit peste Vistula, a trebuit să fie părăsită. Corpul acesta a fost, sub împrejurările schimbate, de mai mare nevoie spre întărirea aripei drepte greu strâmtorate, și porni spre Tarnawa în poziția de lângă păraul Por, dinapoia căruia au trebuit să se retragă corpurile din Galiția mijlocie și din Pozsony.

Până în 9 Septemvrie armata Dankl opuse rezistență îndârjită dușmanului superior. Când însă în ziua aceasta aripa dreaptă, comandată de Kummer, a fost respinsă o bună bucată și când atacul rusec de lângă păraul Por strivise poziția dela Tarnawa, cu toată apăsarea cea mai bravă, nu mai rămânea alta, decât a feri armata de această superioritate dușmană și de a o retrage pe înălțimile

dela Krasnik-Frampol, și după trecerea anevoioasă a trenurilor, peste regiunea dela Tanew și dinapoia acestor înălțimi.

Timpul care a trebuit să treacă cu îndeplinirea acestei intenții, dădea un mic răgaz pentru continuarea luptei mari dela Lemberg, așa, că aripa sudică a câștigat iarăși succese. Pentru aceasta se născu în nord un pericol tot mai mare prin înaintarea puterilor rusești din Cholm între Wieprz și Huczwa, și anume, oameni din Caucas, grenadiri și garde. Ei se apropiiau tot mai mult și mai mult de lacuna deșartă din cauza lipsei de trupe între armatele Dankl și Auffenberg. Dacă intrau Rușii prin poarta aceasta deschisă, atunci le era drumul deschis în dosul frontului de luptă. Deja în 10 seara era deci generalul de infanterie Auffenberg silit de a relua mijlocul și aripa stângă, ce lupta la Rawaruska, pentru a forma împreună cu grupul arhiducelui Iosif Ferdinand un front îndreptat spre nord. Armata aceasta se luptă deci în 11 mai mult contra dușmanului nordic, decât contra dușmanului său. Era de mulțumit numai conducerii îndârjite și executate cu sânge rece și calității celei bune a trupelor, că armata a putut neclintită să reziste masselor, cari o împresurau din toate părțile, apropiindu-se înfuriate, ca o stâncă, care se întinde departe în mare.

Scopul principal al luptei mari până atunci era împlinit în modul cel mai potrivit. Noi am atras asupra noastră din puterile lor de luptă tot ce stătea Rusiei la dispoziție dela săvârșirea adunării lor. Nu numai în ost și nord se afla o superioritate însemnată față de trupele noastre, cari luptau greu, ci și în spațiul din sudul Nistrului erau adunate puteri rusești, ce creșteau mereu, ale căror avant-trupe începuseră a se apropia de Drohobycz peste Stryj. Armatele rusești fură destrăbălate prin înaintările noastre neașteptate și au suferit pierderi grele. Mai târziu de-abia a eșit la iveală, că le a fost de trebuință mai multe săptămâni pentru a se putea reculege de miseria acestor zile de luptă, și pentru a putea întări și grupa trupelor în modul care era trebuincios pentru o nouă întreprindere mare.

A fost foarte dureros, că a trebuit să sistăm în ultimul moment înfrângerea totală a Rușilor, strânși de noi lângă Lemberg. Timpul, în care țința aceasta a putut să fie intenționată, era trecut. Dacă n'am vrut să cauzăm armatei, care se lupta așa de brav, o situațiune primejdioasă, ci să-i

conservăm puterea de luptă pentru viitor, atunci nu era de făcut, decât a se hotărâ la retragere, care s'a dat de comandantul suprem al armatei în 11 Septemvrie la amiază. Cu o ținută mândră, cu steagurile fălăind, luând cu sine toți prizonierii și tunurile cucerite, trupele noastre au isprăvit retragerea până după San. Chiar armata Auffenberg, care era în situațiunea cea mai grea, a putut să părăsească pe dușman într'un mod foarte iscusit, deși după lupte destul de însemnate și după pierderi de tren, și să treacă apoi nestingherită Sanul. Aici era deja adunată armata Dankl, care a putut realiza intențiunea de a procura un avantaj terenului în regiunea dificilă a Tanewului într'un mod excelent. Astfel armata nordică s'a subtras în momentul ultim superiorității rusești, care a fost legată de ea cu intențiunea știută, pentru a răsufla după niște lupte duse aproape fără încetare prin trei săptămâni și pentru a culege puteri noi.

Problema pe care o impunea situația generală armatei noastre de nord pentru campania introductivă a fost rezolvită pe deplin. Mersul întâmplărilor schițat aici în trăsături mari abia permite a ne face o închipuire despre mulțimea de lupte vitejești ce s'au dat, despre actele de jertfire voinicească, despre nevoile îndurate cu veselie. Rămâne rezervat unui timp, care va veni, de a cânta gloria acelor eroi mulți, cari s'au luptat într-o învălmășală de lupte neconținute și mari așa de vitejește și de statornic pentru patria primejdioasă. Opera aceasta grea nu s'a putut săvârși fără pierderi considerabile; destul de mulți au acoperit câmpul de luptă adăpat cu sânge. Însă organizația armatei n'a suferit prin pierderile grele. Cu toate greutatele inevitabile ale răboiului, cu toată superioritatea covârșitoare a unui dușman viteaz și bine armat, înșurșirea cea mai prețioasă a armatei noastre a ieșit teafără din încercările grele ale campaniei introductive: Neînfrânt a rămas spiritul îndrăzneț de ofensivă, și înainte de a aștepta Rușii, chiar când începeau a se pregăti pentru o nouă expediție, fură amenințați de un nou și puternic atac. Ceeace priviau ei poate ca o înfrângere a rezistenței austro-ungare, era de fapt numai introducerea pentru un șir lung de fapte mari, neperitoare, ale armatei noastre și a celei aliate, cari se apropie pas de pas cu lovituri mereu repetite de țelul care-l urmăresc nestrămutat: *de a sfărâma superioritatea Rusiei ca număr.*

Din parlament.

Proiectele de lege votate săptămâna trecută din partea dietei, au fost votate și din partea casei magnaților, cu o mică modificare, care a fost adusă la cunoștința dietei în ședința de Mercuri, 26 Maiu n. Casa magnaților a aflat de bine adecă se decreteze, că guvernul poate se ordoneze vaccinarea obligatorie în contra boalelor contagioase. Dieta a acceptat întregirea, lăsând esecutarea în grija guvernului.

Ministrul-president, contele Ștefan Tisza, a făcut apoi declarație în dietă în chestia conflictului cu Italia. A combătut afirmările neadevărate ale guvernului italian, a spus pe scurt mersul pertractărilor, cari n'au dus la rezultatul dorit, fiindcă Italia a cerut atâtea, cât nu i s'a putut da, iar la urmă a declarat răboiu monarhiei noastre.

Italia a aflat de bine să ne atace dela spate tocmai acum, când am ajuns se batem pe colosul dela nord. Dar vom lua lupta și cu ea. Vom lupta până la ultima resuflare pentru dreptul nostru în contra tuturor dracilor din iad. Cere concursul tuturor.

Vorbirea contelui Tisza a fost aplaudată cu frenezie de dieta întreagă. Au vorbit apoi conducătorii partidelor opoziționale maghiare: contele Apponyi, contele Andrássy și Rakovsky, toți trei în spirit patriotic, solidarizându-se cu guvernul în chestia aceasta.

A urmat pauză, iar după pauză deputatul Polonyi Géza a cerut se fie publicat contractul de alianță cu Italia. Contele Tisza promite că va face întrebare în privința aceasta. Dieta e ajurnată apoi pe timp nedeterminat, prin decret regal.

Spargerea frontului rusec în Galiția vestică.

(Din 7 până în 14 Maiu)

Când armata generalului-colonel de Mackensen treceuse în 6 Maiu peste Wisłoka, și armata arhiducelui silișe pe dușman, după luarea Tarnobrzegului, să părăsească toată linia Dunajecului, până la revărsarea lui în Vistulă, lupta ce s'a dat la Gorlice-Tarnobrzeg pentru a sparge frontul dușman putea să se considere drept încheiată. Pe o lățime frontală de 160 chilometri dușmanul era în retragere. Pozițiile sfărâmate ale Rușilor se aflau deja 30 chilometri îndărătul învingătorului. În 6 Maiu după amiază, corpul austro-ungar ce înainta alături de aripa dreaptă a lui Mackensen sili la luptă divizia 48 rusească în satul carpatin Tyłwa și prinse cu acest prilej un general, un colonel și 3000 de oameni, capturând șase tunuri de câmp, șase obuze cu totul nouă, numeroase trăsuri cu muniție și material de război de tot soiul.

În 7 Maiu se iviră rămășițele acestei divizii pe înălțimea Hycwa-Góra, dinaintea trupelor generalului de Emmich. Comandantul diviziei a refuzat să se predea, depuse comanda și dispără cu ștabul său prin păduri. Atunci s'au predat 3560 de oameni. După o rătăcire de patru zile prin Carpați s'a predat generalul de infanterie Kornilow cu tot ștabul său unui grup de armată austro-ungar. Garda prusiană a aflat, la înaintarea sa către Wisłoka, nouă tunuri rusești și 21 trăsuri cu muniție, pe cari le lăsase dușmanul în fuga sa pripită.

taî corpul, căci îl pun nu numai în lumină și la aer liber, ci și în o mișcare generală. Alergând, sărind, plecându-te în diferite direcții, fiecare mușchi este smuls din odihna lenevirii. Plămânii respiră adânc. Intregul corp devine mai mlădios, mai elastic, mai harnic, mai rezistent. Nervii învie, forțele se măresc, omul pare să hîmbe într-o ființă nouă și veselă. Sîfletul și corpul se unesc în deplină armonie.

În orice zi liberă, și mai ales în vacanțele de vară, ar trebui să ne punem întrebarea: Cum poate copilul să prindă puteri noi? Vom răspunde: Numai prin hrană îndestulătoare, care nu irită; numai prin somn de ejune, și prin multă mișcare în aer liber. Să nu facem dar dădoscsele și să încetăm copilul de carte, între 4 pereți, când afară lucește soarele, și ce ul e albastru, și când flori și păsări pare că mereu invită: Vino, băiețule, vino fetiță, și te joacă cu noi!

Căci nu odată se întâmplă, de părinți riguroși voiesc să întrebuițeze vacanța în scop, ca tinerii să repareze ceea ce au pierdut prin neglijență în școală. sau să-i prepare înainte pentru lucrarea viitoare ce-i asteaptă. Aceasta este cu totul greșit. Dăla școală pretindem să ru dea școlarilor teme de vacanță; tot asemenea cerem și de la părinți, să nu amărască prin astfel de lucrări timpul de recreare a copiilor. E și de prisos. Copilul normal și săgincios poate progresa și fără ele; iar cei rămași îndărăt și mărginit nu e capabil să și însușească în puține săptămâni un lucru ce nu

și l-a însușit într-o jumătate de an. Pe lângă aceea, tocmai copii cu mai puțină gravitate de minte au în deosebi trebuință să se reculească pentru o nouă muncă școlară.

Lăsați copilul odată în an să-și aibă zilele de sărbătoare veselă, în care i se permite mai mult ca altă dată să fie om după pofta inimii sale!

Povestea cântecului.

Moș Bocetul ședea uitat
Sus în pridvorul casei sale;
Nevasta lui, bătrâna Jale,
Se coborâse'n sat.

Târziu, când baba 'necet sosi
Smerită par' c'ar duce o vină.
Mugea vițelul în grădină,
Să coborea turma pe vii.

S'asează tristă — obosită
Și lacrimile 'n ochi îi vin;
Nevasta lor, doina iubită,
E 'n dragoste cu un străin.

Râu se cutremură moșneagul
Obrazul i se 'ngălbeni...
Desprinsă 'necet din cuiu toiagul,
Luă sumanul și porni.

Părinții doinei erau dorul
Și vraja cea cu ochi de foc...
— „Vai, de m'ar duce 'n vale zborul,
Să-i mântuiesc de nenoroc”.

Pe doina lor să nu le-o fure,
Așa luptă cu gând și dor
Moșneagul, — și colo 'n pădure.
Sta cu străinul doina lor.

Mișca prin crengi o boare lină
Ca prevestirea unui cânt,
Era pe cer o lună plină
Și o primăvară pe pământ,

Cum doina nu mai pomenise;
O vrajă s'animă de ea
Și-un dor ca 'n tainicele vise,
Când sta plecată și cosea.

Străinul o ținea de mână
Și-i povestea de un om sărac
Ce și-a aflat în ea stăpână,
Mireasă dulce după plac.

Și capul ei cu plete grele
S'a aplecat spre pieptul lat
A celui ce-i vorbea de stele,
De-un cântec și de sărutat.

Cu farmecul să-i stăpânească
Să-i ducă de pe lume 'n zbor,
Plutea o liniște cerească
Pe toată firea 'n jurul lor.

De-odată sună crengi uscate
Și-un glas ca urletul de lup
Lovește visele curate
Și firele de-argint se rup.

— „Ce cauți în brazda mea, vecine?
Să dai-răspuns ori faci păcat!”

Tu să pui mâna, — venetice.
Pe o strănepoată de 'mpărat!”

Cu cât furtuna e mai crudă
Cu-atât mai repede e 'n zbor,
Bătrânul pleacă fruntea udă,
S'a așternut pe ea un nor...

Părea prăsit din altă lume
Străinul, fața-i strălucă.
— O doină, dragă dragă, spune,
Ce cauți aci copila mea?

Do'na-l cuprinde cu sfială
Dar buzele pătate tac, —
Bătrânul frânt de oboseală
Căzu pe erbă sub copac.

Străinul încă se apleacă
Și-un glas pătrunde pe cel frânt:
— „Nici țara mea nu e săracă,
Dar e departe de pământ.

Și doina e moștenitoare
A țării fide de hotar,
În care dragostea nu moare
Și toată inima-i altar.

Nu i brazdă ce să ne deslegă,
Avem un dor, un vis, o stea:
Căci eu sunt cântecul, moșnege,
Și lumea 'ntreagă e a mea”.

Maria Cunțan.

În 9 Mai se predară lângă Tropic 12 ofițeri și 3000 de oameni cu 6 tunuri unui regiment de gardă, care surprinsese din spate ariergardele dușmane. La prada zilei acesteia se mai adăuse în alt loc 2000 noi prizonieri, 8 mitralieze, 1 tun și mai multe trăsuri cu patroni umplute. La armata arhiducelui Iosif Ferdinand se creă numărul prizonierilor până în 9 Mai se era la 20 000 de oameni. Dinspre armata lui Boroevici dușmanul se retrase în grabă mare din Carpați în direcție nord-estică. Planul său dintr-unu, de a ține linia Wislok, a trebuit dușmanul să-l abandoneze, sub spășarea urmării nepregetate din partea aliaților. În fruntul lui Sanck strănsură Rușii în grabă mare două divizii, cu cari atacară în 9 și 10 Maiu Berko și înălțimile de acolo, iară mai departe spre nord argeșară ei cam o divizie la contra atacuri contra trupelor austro-ungare. Atacul nu izbucni de loc, luându-i-se unui regiment venit din Pizerysl 1800 prizonieri și 20 mitralieze. Compiei bătăli se retraseră Rușii în grabă cea mai mare din Sanck, urmăriți vehement de cavaleria aliaților.

Câmpul de luptă oferea în zilele următoare o priveliște tristă. Batalioane întregi capitulasă. Cam 6200 prizonieri, 6 tunuri, 7 trăsuri cu muniție, căzură în mână aliaților învingători. Rușii se află în retragere deplină spre Sanul inferior. Întreaga armată a 6 a rusească a părăsit Carpații. Și în nordul Vistulei Rușii se dădură dela Nida îndărăt în direcție estică. Efectul spargerii reușite a frontului s'a arătat într-o lățime de peste 300 kilometri. Pe când armatele învecinate și-au putut executa retragerea în ordine relativă, descompunerea rămășițelor armatei bătute complet a lui Radko Dimitriew a ajuns un grad mare. Deplin amestecate între ele se tăvăliră rămășițele acestei armate în direcție nord-estică. Divizia a 49-a rusească abia a scăpat cu 4 tunuri. Divizia caucasică a rămas din 36 tunuri numai cu 9. Transmiterea ordinei și menținerea legăturii dintre părțile trupelor au suferit un eșec deplin.

Principele Radko Dimitriew, comandantul de armată rusească, bătut în luptă cea mare în care a fost spart frontul rusec, pierduse la urmărire prin trupele aliate până în 12 Maiu 140 000 prizonieri, aproape 100 de tunuri și 300 mitralieze. El ordonă deci retragerea trupelor sale până la Sanul inferior, care trebuia să fie ținut dela Pizerysl până la răvăsare și apărut în mod activ. Spre acest scop armata avea să se grupeze, după spusele ofițerilor priși, pe malul vestic al râului și să se menție cu încordare extremă a puterilor. În mod vădit se cerea în acel ordin către armată, ca să pornească chiar ofensiva contra dușmanului. În teorie acest fel de apărare era posibil, după ce Rușii, în cursul lunilor trecute, întocmisă întărituri puternice în semicercul dintre Vistula și San, pe malul vestic al râului la Sieniewa, la Jaroslau și la Radynno. Însă executarea acestui ordin s'a dovedit în practică de imposibilă. Trupa era așa de greu strânsă și amestecată prin înfrângerea suferită și prin retragere, încât numai o apărare pasivă mai era posibilă. Trupele noastre înaintând spre San aflară printre prizonieri tot mereu oameni îmbrăcați din toate unitățile de armată ale frontului rusec. Și acești prizonieri mărturiseau toți la fel, că conducătorii ruși se năzuea de a forma unități nouă din aceste trupe amestecate, fără să se ia în seamă la cari regimente au aparținut înainte. De pe teatrele de război fură aduse cele mai felurite părți de trupe, de cari segmentele respective se puteau lipsi și transportate cu calea ferată către Sar, astfel că pe această linie a râului aveau să se opună urmăritorilor nu mai puțin de 23 de divizii diferite de infanterie. Radko Dimitriew trebuie că a pierdut într-aceea încrederea în rezistența unei mari părți din trupele sale, cari au luat parte la luptele dela Gorlice-Tarnow, și a retras unitățile cari erau mai greu atinse, departe dincolo de Sar. Căci aviatorii noștri vestiră în 12 și 13, că coloane lungi rusești se retrag dela Sanul inferior spre est și nord-est.

În fond a rămas deci problema întăririlor nouă, de a ține pozițiile de lângă Sar, mai ales întărirea dela Jaroslau, pe a cărei menținere comandantul armatei rusești pune mare pret. Aliații cari au fost tăiați comunicațiunile din sud dela Pizerysl și au fost tăiați dealungul liniei întregi a Sanului, până aproape la râul și la cetate, au început în 14 Maiu să atace orașul Jaroslau. Dușmanul a fortificat dealurile în vestul orașului ca o cetate. Tranșeele clădite și preparate de mult se întindeau într-un semicerc lat spre vest de la râu, trecând prin suburbiile vestice la curtea și castelul contelui Sieniewski, apoi prin parcul lui la dealul Juprjówka, care cu curtea și cu castelul formează punctul dominant al pozițiunii. Regimentelor gardei prusiene și corpului VI al armatei austro-ungare li era rezervat de a lua în posesiune orașul și cetatea Jaroslau. Cetatea Jaroslau fu apărută de diviziunea a 62-a, care a fost sprijinită prin

părți ale diviziunii 41 și 45, cari ocupară imediat fortificațiunile și încercară a le întări încă cu aranjarea de nouă piedici cu sarmă ghimpoasă. După o luptă de două zile garda răpise dușmanului Jaroslau și aruncă îndărăt pe dușman până după râu. Regimentele Elisabeta și Alexandru au luat, amestecate cu trupe austro-ungare, într'un esalt făcut pe timpul nopții curtea și castelul cu parcul, ai cărui pomi străvechi fură îndoiti de granate ca niște chibrituri; edificiile mari ale castelului fură arse totuși. Regimentul austro-ungar de infanterie Nr. 56 și trupe de honvezi au răpit dușmanului vârful dealului Junajówka. În luptele aceste au căzut circa 4000 de Ruși nerăniți în mâinile noastre. Unele regimente, ca regimentul 247, au fost strivite și nu mai există. Seara a fost în mâna aliaților orașul Jaroslau și toată cetatea. Orașul cel mare cu edificiile sale vechi polone, clădit în stilul renesanței și biserica grandioasă, nou clădită în stilul bizantin, au rămas intacte. Rușii au ars podurile în urma lor și au dat și grăi foc.

NOUTĂȚI.

Imprumutul de război. În vederea faptului, că sunt încă mulți, mai ales dintre micii proprietari, cari n'au putut până acuma să facă subscrieri la noul împrumut de război, domnul ministru de finanțe a prelungit termenul pentru facerea subscrierilor până la 7 Iunie n. c. Îndemnăm de nou pe toți cei ce pot, ca să-și plaseze banii în obligațiunile acestea de stat, fiind foarte bine plasați.

Regele Greciei grav bolnav. Boala Regelui Constantin al Greciei s'a agravat și a devenit foarte îngrijitoare. Profesorul Krauss din Berlin și profesorul Eiselsberg din Viena au fost chemați de urgență la patul bolnavului. Ei au plecat prin România la Atena. Ultimele telegrame sosite din capitala Greciei spun, că nu mai este nici o speranță se poată rămânea în viață Regele Constantin. Moștenitorul de tron, Principele George, e pe drum, vine acasă dela Paris, împreună cu alți doi medici renumiți, pe cari îi aduce se viziteze pe bolnavul Rege.

Corul micșt bisericesc va cânta Duminecă în 30 Maiu n. la 9 ore liturgia în biserica catedrală.

Demonstrații patriotice. Știrea despre declarația războiului italian a produs la Berlin entuziasme demonstrații în favoarea monarhiei noastre. În restaurante și cafele au răsunat deodată cântecele: marsul lui Radetzky, imnul german și austriac. Însă sfârșirea, în urma celor întâmplate în timpul recent la diferitele fronturi, a fost și mai mare decât la izbucnirea războiului în vara anului trecut. — Manifestări patriotice s'au făcut și la München, Praga, Viena și în alte locuri.

Scade pofta de război. După rezultatele strălucite câștigate de armatele noastre în Galiția, a scăzut foarte mult pofta de război în Grecia. Cercurile, care făceau propagandă pentru interesele triplei înțelegeri, nu mai cred în triumful cauzei lor. Agitațiile, în timpul mai nou, au slăbit cu totul.

Școale închise. Din Atena se anunță, că guvernul italian a luat măsuri să se închidă toate școalele italiene din Constantinopol, fără să se aștepte timpul de examen. Profesorii acestor institute au plecat spre casă. În școalele italiene din România de asemenea s'au sistat prelegerile.

Correspondenții de război excluși. Din Chiasso se comunică: Ministrul de război italian a hotărât, ca nici un corespondent special să nu fie admis în apropierea armatei. Se va institui un birou de presă la statul major: numai acela este îndreptățit a trimite știri ziarelor.

Părerea specialiștilor. Din Zürich se scrie: Specialiștii militari ai ziarelor elvețiene se ocupă amănunțit cu urmările strategice ale intervenției Italiei. Aproape în unanimitate sunt de părere, că armata italiană, în cazul unei ofensive îndreptate împotriva Austro-Ungariei, a luat asupra sa o problemă din cale afară grea, dacă nu chiar imposibilă de desleat.

Examenle de muzică și încheierea solemnă la școala Asociațiunii se fac Vineri în 15/28 Maiu c. la 4 ore p. m. cu abateră dela programul publicat. Direcțiunea școlii.

Afișarea prețurilor pentru alimente. Poliția orașului nostru îndatvrea pe negustori și meseriași să afișeze prețurile stabilite pentru carne și pâine, căci la din contră sunt pedepsiți cu amendă până la 40 coroane. Cei ce vând mai scump pâinea ori carnea, sau le măsoară fals, sau vând marfă de calitate rea, se pedepsesc cu amendă până la 200 coroane; în caz de recidivă (în restimpul de 2 ani) pedeapsa se agravează cu închisoare până la doi ani și amendă până la 600 coroane.

Poetul la război. Scriitorul și marele agitator d'Annunzio, cum se vestește dela Roma, va lua parte la război ca simplu marinier al flotei italiene.

Chemarea Italiei. Ziarul socialist *Avanti* publică o proclamație, în care socialiștii italieni refuză sprijinirea războiului. Datoria guvernului italian, zice proclamația, era nu intervenția, ci mijlocirea păcii.

Măsuri de precauțiune. Pentru a feri de primejdii operele artistice, s'au pus la adăpost mai multe obiecte ale domului de Milano. S'a văpsit cenușiu pe coșurile statuei madonei aurii, s'au depărtat și geamurile colorate de mare valoare. Se tem italienii de atacurile din văzduh ale baloanelor și aeroplanelor.

Plecarea la cartierul general. Șeful statului major italian Cadorna a plecat din Roma la cartierul general, care se găsește în regiunea Bologhei și Ferrara.

† **Nicolae Barariu** preot în Bejan, a răposat în Domoul, după un morb greu, împătășit fiind cu sfintele taine, în 11/24 Maiu 1915 la 4 ore d. a. în etate de 62 ani și în al 38-lea an al preoției și al fericeitei sale căsătorii. Înemormântarea i s'a făcut în 13/26 Maiu a. c. la 2 ore d. a. Fie-țarina ușoară și memoria binecuvântată!

Avis învățătorilor asentați. La totreburile ce-mă adresează mai mulți învățători în afacerile lor de dispensare, aduc la cunoștința celor interesați, că în privința dispenselor numai acele persoane se iau în considerare, cari sunt cuprinse în listele asternute ministerului de culte din partea consistorului, deci dispensarea altora nu e cu putință. *Dr. Emil Babeș*, avocat în Budapesta, (VIII Szentkirályi utca 16)

Soartea prizonierilor în Sârbia. Un călător întors din Sârbia a avut ocazie de vorbă cu prizonierii austro-ungari. Eată cum zugrăvește soartea nenorocită a bătărilor oameni. În Ns a văzut prizonieri, cari sunt nevoiați să vegheze ca măturători de stradă și ca cersitori. Toți flămânzăsc, toți sunt zdrențosi și aproape toți sunt lipsiți de adăpost peste noapte. Cu miile s'au prăpădit de boale, scăpând astfel de mizeriile captivității sârbesti. Pomenitul călător avea impresia, că multele nelindurări pornește nu dela popor, ci dela superiorități. Afirmațiile sale poate să la întărească cu jurământ. — Corespondentul unei reviste engleze scrie, că prizonierii a austro-ungari sunt puși să îngroape morții de tifos exantematic. Numărul soldaților prinși a scăzut până acum la jumătate, în urmă boalelor de care au suferit.

Odată și acum. Anul 1875, scrie *Frankfurter Zeitung*, a fost un an de importanță deosebită pentru politica externă a Italiei, căci întrevederile lui Victor Emanuel II. cu împăratul-regă Francisc Iosif în Veneția și cu împăratul Wilhelm I la Milano au pregătit drumul Italiei în alianța puterilor centrale. — Monarhul Francisc Iosif venise în April 1875 la Veneția, să napoieze vizita lui Victor Emanuel (moșul actualului domnitor), vestitul „re galantuomo”, care vizitase curtea vieneză în 1873 cu prilejul expoziției universale. Întâlnirile aveau de scop să se arate lumii, că nu mai există contrastele și luptele trecutului între Austria și italieni. Primirea venețiană a fost dintre cele mai prietenești, fără urmă de amărăciune din nici o parte. Și mai însuflețită s'a dovedit primirea împăratului Wilhelm I (moșul actualului suveran) în Octomvrie la Milano. Zilele splendide petrecute la Milano au impresionat adânc pe împăratul aproape octogenar, care a rămas cu desăvârșire încântat de atențiunea italienilor. La despărțire a răspuns asigurătorilor de prietenie rostite de regele Victor Emanuel: „*Da! Totdeauna vom fi prieteni, — totdeauna, totdeauna!*” — Eată, astăzi, după 40 de ani?...

Hyman. D-șoara *Iustina Cocis* și dl *George Mija*, ales capelan în parohia Comăna-de-jos, anunță că sunt cununați.

Ceaiul politic. Ziaristul elvețian *Behrens* descrie interesant, sub titlul „Ceaiul de propagandă”, întrunirile la ceaiul de Sămbătă d. a. între orele 5 și 8, în fiecare săptămână, organizate de ministrul de externe francez, pentru zăriștii străini aflători în Paris. Întrunirile se țin într-o clădire din strada Eduard VII., unde se găsește și biroul de informațiuni al presei. În sală băjbăie o lume din cele mai variate: corespondenți francezi, englezi, americani, canadieni, belgieni, suedezi, danezi, ruși, sârbi, români, bulgari, greci, italieni, egipteni, indici, japonezi și sudamericani. Se vorbește toate limbile, cu excepția uneia. Și anume, nu se vorbește limba, în care unul dintre geniile cele mai mari ale lumii, Goethe, nu s'a știit să scrie pe Faust. Masa este îngrămădită cu de toate, în deosebi cu broșuri și pamflete despre germani. De câteori intră om nou în sală, un secretar surizător îi întinde cârticica: *Politica sau fiori?* Și pe când în ceașcă i se toarnă ceaiul aromatic de Ceylon, 50—60 de mâini îi arată icoane, unde se înfățișează sate bombardate în ruină, biserici prăbușite, și alte grozăvii. Germanul, *boche*, este în jurat de toate părțile. Auzi observații ridicole, neghioabe, aproape copilărești, despre „Kaiser” și despre generali săi. Într-una din zile însă corespondentul spătos dela *New York Herald* s'a plictisit de vorbele colegilor, și scoțând din buzunar un ziar cu icoana împăratului Wilhelm și a statului său major, a strigat: „Ce-mi tot flecăriți, dlor! Ean priviți aici! Astea sunt capete de oameni: ce putere de viață și ce caracter!” N'am să uit niciodată efectul vorbelor acestora: întreaga societate internațională a amuțit și ca fermecată a început să admire fețele caracteristice ale viguroșilor bărbați.

Războiul.

În Galiția, la fortăreața Przemysl, se dă o luptă mare. Armata generalului german Mackensen atacă cu bun succes și înaintează. Corpul de armată austro-ungar numărul 6 a luat cu asalt o poziție însemnată, un cap de pod, la Zagrodyn. Numărul prizonierilor făcuți în zilele din urmă se urcă la 30.000. Au fost apoi luate dela Ruși 64 de tunuri, 64 mitralieze și 14 care cu muniții. În Polonia-rusească situația e neschimbată. Un atac al trupelor rusești a fost respins și 1000 de Ruși au ajuns în captivitate. În Franția atacuri întreprinse noaptea au fost respinse cu ușurătate din partea trupelor germane. Englezii însă au luat dela Nemți o parte mică dintr-un tranșeu. În alte tranșee au intrat trupele franceze, dar au fost de nou scoase din ele. Francezii au avut mari pierderi. La granițele italiene s'au întâmplat mai multe ciocniri. Italienii au atacat, iar trupele noastre au răspuns cu energie. Italienii s'au retras cu pierderi. Artileria noastră a deschis la graniță focul. Mai multe sate italiene dela graniță stau în flăcări. În Bucovina situația trupelor noastre e bună. Se află la 25 kilometri dela Cernăuți. Nu e adevărat deci, că orașul Cernăuți ar fi fost de nou cucerit de Ruși.

Știrile primite astăzi, Vineri, până la încheierea ziarului, sunt următoarele: În Galiția, la sudost de Drohobicz și la Stryi, trupele germane după lupte grele au spart frontul bine întărit rusec și au silit pe Ruși să se retragă. S'au mai luat dela Ruși 6 tunuri, 19 mitralieze și 4800 prizonieri. Atacurile Francezilor îndreptate cu multă vehemență în contra Germanilor au fost de nou respinse cu mari pierderi pentru Francezi.

Artileria italiană a deschis focul asupra întăriturilor noastre dela granițele Trientului. La Caprille două companii de infanterie italiene a fost nimicite de mitraliezele noastre. Și pe alte locuri trupele italiene au trecut granița noastră, dar au fost silit să se retragă. Comanda supremă asupra trupelor cari operează contra Italiei a fost încredințată Arhiducelui *Eugen*.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Rânduiala Liturgiei și Carte de rugăciune

pentru tinerimea gr.-or. ort. română

în care se cuprind: Rânduiala liturgiei; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Miluște-mă Dumnezeule” etc.; Simbolul credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfântului Efrem; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciune înainte de mărturisire; rugăciunile înainte de împărtășirea cu s. cuminecătură ale marelui Vasilie și Ioan gură de aur; rugăciuni după împărtășirea cu s. cuminecătură; rugăciunile de seara și rugăciunea cinstitei cruci.

Se află în deposit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legată frumos, în culoare roșie, cu **40 fileri**.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Revânzătorilor li se dă rabat **20%**.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană, Sibiu:**

G. S. Petrow:

Calea spre Dumnezeu.

Contemplațiuni asupra Dumnezeirii și asupra adevărului divin.

Traducere

de

Teodor V. Păcățian.

Ediția II.

Prețul 1 cor. + porto 5 fil

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Acaftistul

Preșfintei Născătoarei de Dumnezeu și alte rugăciuni, cu binecuvântarea Înalt Preasfințitului Domn Ioan Mețianu arhiepiscop-mitropolit al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Ungaria etc.

În aceasta ediție augmentată, (471 pagini) se cuprind:

Rugăciunile dimineții, de seara și pentru fiecare zi din săptămână. Canonul de rugăciune de toate zilele. Rugăciunile dumnezeieștii Liturgii. Canon de pocăință către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune mai nainte de Ispovedanie. Învățătură pentru Ispovedanie. Rugăciunile sfintei cuminecături. Rugăciunile după sfânta cuminecătură. Rugăciune către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune din toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu. Acaftistul Domnului nostru Iisus Christos Canon de umilință către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciunea de umilință către Domnul nostru Iisus Christos. Acaftistul preasfintei de Dumnezeu Născătoare. Canon de mulțumită către preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Canonul sfântului Nicolae. Cinstitul Paracelis al preasfintei Născătoarei de Dumnezeu. Canon de rugăciune către Îngerul păzitorul vieții omului. Canonul de rugăciune ce se cântă către toate puterile cerești și către toți sfinții. Rugăciunile mesei. Rugăciune la deosebite ocazii. Culegere de rugăciuni la felurite întâmplări. Sinaxariu pentru tot anul. Păscălia până la anul 1969 cu esplanare.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legat solid și cu gust, în culoare roșie, cu **1 cor. 60 fil**. Revânzătorilor li se dă **25%** rabat.

Tipărit pe hârtie fină, se vinde cu preț de **1 cor. 80 fil**.

„LUMINA”

institut de credit și economii, societate pe acții în Sibiu.

CENTRALA: Telefon Nr. 177.

FILIALE:

SIBIU, strada Cîrnădiei Nr. 7.

MURĂȘ-OȘORHEIU și TURDA.

Capital **K 600,000**— Fonduri **K 50,000**—
Depuneri „ **2.000,000**— Active „ **2.800,000**—

Primește depuneri **5%** interese fără anunț. Pentru depunere fructificare cu **5%** neri mai mari de durată mai lungă cu anunț, dela corporațiuni bisericești ș. a. și dela particulari se acordă și interese mai mari. — Darea după interesele de depuneri o plătește institutul. — Depuneri se pot face și prin postă fără spese prin ceruri, cari se pun la dispoziție la cerere, deasemenea se pot face și ridicări prin postă fără spese de porto.

(40) 17—

Direcțiunea.

La **Librăria arhidiecezană, Sibiu**, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, culoare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceeași și în dos, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor**.

Aceiaș legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **135 cor**.

Aceiaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **100 cor**.

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimată evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, cu cutie de păstrat **85 cor**.

Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată, foile colorate galben, cu copcii **25 cor**.

ICOANE SFINTE

pictură de mână în oleu, pe pânză, în orișicare mărime, pe lângă prețurile cele mai moderate ofere:

Librăria Tipografiei arhidiecezane

Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45

I.

Adormirea Maicei Domnului
Bunavestire
Nașterea Domnului Iisus Christos
Fuga la Egipt
Iisus în biserică de 12 ani
La nunta din Cana
Iisus pe mare
Invierea lui Lazar
Schimbarea la față
Răstignirea lui Iisus Christos
Punerea în mormânt
Invierea Domnului
Înălțarea — Floriile
Tăierea împrejur
Nașterea Maicei Domnului
Pogorârea Duhului sfânt
Nașterea sfântului Ioan Botezătoru
Grigorie, Vasilie și Ioan
Adormirea sfintei Ane
Aflarea capului sf. Ioan Botezătoru.

II.

Iisus pe Cruce
Înălțarea sfintei cruci
Ilie prorocul în carul de foc
Tăierea capului sfântului Ioan
P. Grigorie teologul
Sf. Vasilie

III.

Botezul Domnului
Constantin și Elena
Sfântul Dumtru călare
Sfântul George
Maica Domnului
Petru și Pavel
Arhanghelii Mihail și Gavriil
P. Ioan Gură de aur
PP. Ioachim și Ana

IV.

Arhanghelul Mihail
„ Gavriil
Apostol ori-care
Domnul Christos
Iisus în muntele Maslinilor
Sfântul Dumtru
Sfântul George
Ilie Prorocul
Ioan în pustie
Sfântul Nicolae
„ Simeon
„ Andreiu
Evangelistul Ioan
„ Luca
„ Marcu
„ Mateiu
Prorocul Zaharia
Apostolul Iacob
„ Filip

	Grupa I.					Grupa II.					Grupa III.					și Icoane din Grupa IV.				
	Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.				
	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100
foarte fine Cor.	39-20	44-80	58-80	81-20	106-40	35—	40-60	51-80	70—	89-60	30-80	37-80	46-20	61-60	78-40	28—	34-60	42—	56—	70—
fine . . .	26-60	29-40	46-20	56—	72-50	23-10	27-30	40-60	49—	65-80	20-30	23-80	35—	43-40	60-20	18-20	21—	30-80	39-20	56—
simple . . .	14—	16-10	18-20	26-50	36-40	12-60	14—	16-10	23-80	32-20	11-20	11-90	14—	21-70	29-40	9-80	10-50	11-90	60	26-60

Prețurile indicate în șema de sus sunt a se înțelege numai la icoane pictate pe pânză și fără cadre (rame). La dorință se pictează însă și pe lemn, tinichea și aluminiu.

Deasemenea și cu angajamentul pentru **prapori** din orișice fel de materii și de orișice culoare pe lângă condițiile cele mai favorabile